Lezli Rubin-Kunda | Frayed Edges

In Lezli Rubin-Kunda's exhibition a meticulous, multilayered, and meditative drawing practice unfolds — one that moves between the exploration of material, line, texture, and form, and a deep existential gaze. Rubin-Kunda seeks to capture the tension between stability and decay, construction and collapse, density and dispersal, motion and stillness. From within this tension her works emerge — delicate yet powerful drawings.

For many years her practice included live actions — ephemeral drawing performances on gallery walls and various sites. In recent years, she has returned to her studio to focus on impermanence and improvisation within the drawing and painting process itself.

The drawings and paintings presented here trace a temporal axis of dissolution and coalescence. Lines are inscribed, erased, and reappear; layers of graphite, pigment, and wax alternately conceal and reveal. Images emerge from the void and fade back into it, describing an ongoing process of erasure and creation.

Each work evolves from the act of drawing itself, without a predetermined outcome. Every piece reaches a temporary point of balance, yet remains open to further movement and transformation. The repeated gesture of engraving into the surface creates a meditative order within which chaos and structure, form and disintegration, can be examined.

In *Scroll*, a long image unfolds like a visual stream of consciousness — an abstract unfolding observed over time. The elongated format was created specifically for the gallery space. Within it, lines and dots come together into dense formations, networks that emerge, disperse, and dissolve once more into the whiteness of the paper. The work is inspired by Japanese scrolls and Zen ink paintings, where form and space continuously merge into one another.

The series *Trembling Scaffolds* conveys a sense of fragility — engravings, scars, unstable structures, scaffolds in a state of disintegration. Everything feels ungrounded, about to collapse. The act of drawing becomes corporeal: piercing and wounding the paper, engraving into the graphite layer — a gesture of rupture and repair.

Rubin-Kunda's works oscillate between micro and macro: they may recall a city map or satellite image, but also a biological tissue, a nerve fiber, or an energy field. The gaze shifts between distance and closeness, between cosmic perception and inward contemplation. A world of lines, vibrations, and threads generates a layered reality of motion, light, and disappearance.

This exhibition offers a quiet space for contemplation — a place to sense the murmur of the line, the breath of the paper, and the beauty embedded in fragility.

לזלי רובין קונדה | קצוות פרומים

בתערוכתה של לזלי רובין-קונדה נפרשת מלאכת רישום עמלנית, רבת-שכבות ומדיטטיבית, הנעה בין חקירה של חומר, קו, מרקם וצורה לבין התבוננות קיומית עמוקה. רובין-קונדה מבקשת ללכוד במלאכת הרישום את התנודות שבין יציבות והתפוררות, בנייה והריסה, צפיפות ופיזור, תנועה ורגעי עצירה. מתוך המתח הזה נולדות עבודותיה - רישומים עדינים ועוצמתיים כאחד.

במשך שנים רבות כללה העשייה של רובין-קונדה פעולות חיות – מיצגי רישום ארעי על קירות גלריות ואתרים שונים. בתקופה האחרונה היא שבה אל הסטודיו שלה כדי להתמקד בארעיות ובאלתור שבתוך תהליך הציור והרישום עצמו.

הרישומים והציורים המוצגים נעים על ציר זמן של התמוססות והתגבשות מחדש. קווים נחרטים, נמחקים, שבים ומופיעים; שכבות של גרפיט, פיגמנט ושעווה מכסות ומגלות לסירוגין. דימויים מתהווים מתוך הריק ומתפוגגים אליו, מתארים תהליכים של מחיקה ויצירה מתמדת.

עבודותיה נובעות מתוך התהליך; הן מתפתחות מתוך פעולת הרישום עצמה, ללא יעד ידוע מראש. כל יצירה מגיעה לנקודת שיווי משקל זמנית, אך נותרת פתוחה להמשך תנועה והשתנות. החריטה החוזרת אל תוך המשטח יוצרת מרחב רישומי שבו מתקיים סדר מדיטטיבי, המאפשר העמקה בחקר מצבי הכאוס והסדר, הצורה והתמוססותה.

ביצירה "**מגילה**" נפרש דימוי ארוך כזרם תודעה חזותי - התרחשות מופשטת הנצפית לאורך זמן. הפורמט המוארך דמוי המגילה נוצר במיוחד עבור חלל הגלריה. בתוכו מתגבשים קווים ונקודות לכדי צורות צפופות, רשתות שנבנות ומתפזרות, ומתמוססות חזרה אל הלובן של הנייר. העבודה נושאת הד רחוק למגילות יפניות ולציורי דיו המזוהים עם זן, שבהם הצורה והחלל מתמוססים זה אל תוך זה.

בסדרה ״**פיגומים רועדים**״, ניכרת תחושת פגיעוּת - חריטות, פציעות, מבנים רופפים ופיגומים המצויים בתהליך של התפרקות. הכול רעוע, חסר קרקע, עומד ליפול. פעולת הרישום הופכת כאן למעשה גופני - ניקוב ופציעת הנייר, חריטה בתוך שכבת הגרפיט - במעין פעולה של שבר ותיקון.

עבודותיה של רובין-קונדה נעות בין מיקרו למקרו: הן מזכירות לעיתים מפת עיר או תצלום לוויין, אך גם רקמה ביולוגית, סיב עצב או שדה אנרגיה. המבט נע בין מרחק להתקרבות, בין תפיסה קוסמית להתבוננות פנימית. עולם של קווים, רטטים וסיבים יוצר מציאות מרובדת של תנועה, אור, והיעלמות.

תערוכה זו מבקשת להציע מרחב שקט של התבוננות, שבו ניתן לחוש את רחש הקו, את נשימתו של הנייר, ואת היופי הטמון בשבריריות הדברים.

מיכל שכנאי נובמבר 2025

ليزي روبين-كوندا | حوافّ منفلتة

في معرض ليزي روبين-كوندا تنكشف ممارسة رسم دقيقة، متعددة الطبقات وتأملية، تتحرك بين استكشاف المادة والخطّ والملمس والشكل، وبين نظرة وجودية عميقة. تسعى روبين-كوندا إلى التقاط الاهتزازات بين الثبات والانهيار، البناء والهدم، الكثافة والتشتت، الحركة والسكون. ومن داخل هذا التوتر تولد أعمالها – رسومات رقيقة وقوية في آنٍ واحد.

على مدى سنوات طويلة، شملت ممارستها أعمالاً حيّة – عروض رسم مؤقتة على جدران صالات العرض وفي مواقع مختلفة. في السنوات الأخيرة عادت إلى مرسمها لتتأمل في الزوال والارتجال خلال عملية الرسم والتصوير نفسها.

تتحرك الرسومات واللوحات المعروضة على محور الزمن والذوبان والتكوّن من جديد. تُنقش الخطوط وتُمحى وتظهر من جديد؛ طبقات من الغرافيت والصباغ والشمع تغطي وتكشف بالتناوب. تتكوّن الصور من الفراغ ثم تتلاشى فيه، مجسّدة عملية محو وخلق متواصلة.

تنشأ الأعمال من الفعل نفسه؛ تتطور من داخل عملية الرسم دون نتيجة محددة مسبقاً. كل عمل يبلغ نقطة توازن مؤقتة لكنه يبقى مفتوحاً للحركة والتحول. فعل النقش المتكرر على السطح يخلق نظاماً تأملياً يمكن من خلاله التعمق في دراسة حالات الفوضى والنظام، الشكل وتلاشيه.

في عمل **"اللفيفة"** يمتدّ المشهد كتيار وعي بصري – حدث تجريدي يُرى عبر الزمن. صيغ الشكل المستطيل المشابه للّفيفة خصيصاً لفضاء المعرض، حيث تتكاثف الخطوط والنقاط لتشكّل شبكات تنشأ وتتفكك ثم تذوب مجدداً في بياض الورق. تستوحي العمل من اللفائف اليابانية ومن لوحات الحبر المتأثرة بالزن، حيث يذوب الشكل والفراغ في بعضهما البعض.

في سلسلة **"السقالات المرتجفة"** تتجلّى هشاشة واضحة – نقوش، جروح، هياكل رخوة وسقالات في طور التفكك. كل شيء يبدو متزعزعاً، بلا أرضية، على وشك السقوط. يصبح فعل الرسم هنا جسدياً – ثقب الورق وجرحه، الحفر في طبقة الغرافيت – كفعل يجمع بين الكسر والإصلاح.

تتنقل أعمال روبين-كوندا بين المجهري والكوني: فهي تذكّر أحياناً بخريطة مدينة أو صورة أقمار صناعية، وأحياناً أخرى بنسيج بيولوجي أو ليف عصبي أو حقل طاقة. تتحرك النظرة بين البعيد والقريب، بين الإدراك الكوني والتأمل الداخلي. عالم من الخطوط والذبذبات والألياف يولّد واقعاً متعدد الطبقات من الحركة والنور والاختفاء.

يقدّم هذا المعرض فضاءً هادئاً للتأمل – مكاناً يمكن فيه الإحساس بخفقان الخطّ، بأنفاس الورق، وبالجمال الكامن في هشاشة الأشياء.